

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:20

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Et af de fokusområder, der er i handlingsplanen, er at få reduceret den økonomiske ulighed mellem mænd og kvinder, og det er jo godt, at det er med, for det er virkelig et eksempel på, at der mangler ligestilling i Danmark.

Vi har sådan set lige haft to muligheder for at mindske den økonomiske ulighed mellem mænd og kvinder. Den første var i forbindelse med overenskomstforhandlingerne på det offentlige område, for hvis man her havde sørget for rent faktisk at give de lavtlønnede – som de jo ofte er – offentligt ansatte kvinder et lønløft, kunne man faktisk have bevæget sig et godt skridt tættere på en lige løn mellem mænd og kvinder i vores samfund. Hvorfor valgte regeringen ikke at bruge den situation? Altså, her var der en åbenlys mulighed for at få afskaffet noget af uligelønnen.

Den anden mulighed var i forbindelse med skattereformen. Her har regeringen faktisk lavet en skattereform, som i den grad øger uligheden mellem mænd og kvinder. Ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd får mænd i gennemsnit en gevinst på 4.500 kr. om året, mens kvinder må nøjes med 2.400 kr. Mændenes gevinst som følge af den her skattereform er altså dobbelt så stor.

Hvordan hænger de to ting sammen med et ønske om at reducere den økonomiske ulighed mellem mænd og kvinder?

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu er Venstre ikke enig med Enhedslisten i, at det er Folketinget, der skal gå ind og definere, hvordan overenskomsterne skal se ud. Vi tror sådan set på en aftalemodel, hvor man ude på arbejdsmarkedet aftaler, hvordan lønforholdene skal være. Og jeg tror, man undervurderer kompleksiteten i det her spørgsmål, hvis man tror, at det her kun handler om én ting. Jeg tror, at der er meget af det, som er historisk betinget, og som handler om, at der tidligere var nogle forbund, der var meget fokuserede på løn, løn og løn, og at der var andre forbund, der var meget fokuserede på nogle af de andre ting.

Der tror jeg også, man er nødt til at erkende, at de lønforhandlinger, der foregår ude decen-

tralt, vil have forskellige prioriteringer. Vi ønsker ikke at blande os i overenskomstforhandlingerne. Det synes vi sådan set at den danske model er langt bedre til. Så i modsætning til Enhedslisten vil vi ikke gå ind og blande os der.

Med hensyn til skattereformen og de beregninger, der er lavet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, er jeg nu ikke fuldstændig enig. Det er klart, at den gruppe, der vil tjene mest på det, er melleminkomstgruppen, og hvis der var flere kvinder, der ville gå fra deltid til fuldtid, ville de også få en større andel, idet man faktisk med skattereformen vil få mere ud af den sidst tjente krone, end man gør i dag.

Kl. 14:23

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det der med at sige, at man fra regeringens side ikke vil blande sig i, hvad der sker i overenskomstforhandlingerne, er smart, for man undlader jo bekvemt at nævne, at det sådan set er det offentlige, der afsætter den pose penge, der er at forhandle om. Altså, det er på Christiansborg, der skal afsættes flere midler, hvis man mener, at de lavtlønnede offentligt ansatte kvinder skal have et lønløft.

Så siger ordføreren noget, som jeg tror er meget symptomatisk for regeringen, nemlig: Hvis bare der var flere kvinder, der ville gå fra deltid til fuldtid på arbejdsmarkedet. Og dermed får man sagt, at det også bare er kvinderne, der helst vil være på deltid. Men i langt de fleste familier er det jo sådan, at det faktisk ikke er en mulighed, at det er manden, der tager deltid, for det ville betyde, at familiens samlede indkomst ville falde markant mere, end hvis det var kvinden, der gjorde det, netop fordi kvinderne er i de lavtlønnede job.

Det er endnu et udtryk for, hvor dybt problematisk det er, at der i de typiske kvindefag er en lavere løn, og igen har regeringen og Folketinget og Christiansborg altså et ret stort ansvar, fordi det er os, der bestemmer, hvor mange penge der er at forhandle om.

Ordføreren forholdt sig ikke helt klart, synes jeg, til det sidste, nemlig skattereformen. Hvordan hænger det sammen med de her mål, at man indfører en skattereform, som øger den økonomiske ulighed? Jeg fik faktisk finansministeren til at bekræfte, at konsekvensen af den skattereform, man har vedtaget, er, at den øko-